

καιομένων ὑπὸ τῆς νόσου καὶ εὐκόλου ληστροῦ κέρδους ἐβραίων θέλουσι τραπῆ εἰς τοιαύτας ἀγίας ἐπιχειρήσεις. ἐν μεγάλῳ ἐπιζητούσας ἀνάπτυξιν καὶ φυσικῆς καὶ ἠθικῆς ἀτμοσφαιρας εἰς τοὺς ἀπεξηραμμένους ἐξ ἀγριότητος, ζωκλοπῆς, ἀναιρέσεως καὶ φόνων ὀρίζοντάς μας.

Ἐν Ἀθήναις πλὴν τῶν συνήθων γαλακτοπωλῶν, μόνος ὁ Μπούτος ἐζήτησέ ποτε νὰ σωφρονίσῃ, ἀν καὶ νομιζομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ πολὺ δὲν πταίου, κτηνοτροφίας μὴδὲ ἔχοντες ὑπάρχοντες παρ' ἡμῖν, εἶχομεν δύο γαλακτοπωλεῖα, ἢ μᾶλλον ἀγελαδάδικα, τὸ τοῦ κ. Καμπᾶ μ' ἐσφραγισμένα ἐπίσης δοχεῖα καὶ τὸ τοῦ κ. Μέρλεν, τῶν ἀγοραστῶν πηγαινόντων μόνων τῶν εἰς τὸ πρᾶσκύνημα, σύμφωνα μὲ πῆν ἀγγλικὴν πτωχαλαζωνίαν. Βεβαίως ἡ πελατεία καὶ τῶν δύο ἦτο εὐχαριστημένη περισσότερον ἀπὸ τὸ κοινὸν γάλα, ἀν καὶ ἐνόησε τὸ πρᾶκτικὸν γάλα τῶν γαλακτοπωλῶν εἶνε σχεδὸν ἄδολον. Οὐχ ἦτον τὸ γάλα τοῦ νέου γαλακτοκομείου, οὐπερ ἐγένεθμεν σήμερον, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ εὐδοκίμησῃ ὑπερ πάν ἄλλο, διότι κτυπᾶ καὶ εἰς τὰ μάτια καὶ εἰς τὸν λάρυγγα ὡς γνήσιον γάλα ἀγελαδερὸν, ὅπως ἀνηγγέλθη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὑπὸ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ.

ΑΡΧΙΟΛΟΓΙΚΑ ΕΓΓΡΗΜΑΤΑ

Ἰδοὺ ἀκριβῆς κατάλογος τῶν ἐν Καμαρίζῃ τοῦ Λαυρίου εὐρεθέντων ἐσχάτως ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Γαλλικῆς Ἐταιρίας ἀρχαίων ἀγγείων :

1) Ἀγαλμάτιον γυναικὸς πεπλοφόρου δέκα ὑφεκατόμετρα ὕψους. 2) Πρόπλασμα πιθανῶς Ἀρποκράτους ἐνεκα τοῦ ὑπερμεγέθους φαλλοῦ ὃν φέρει. 3) Ὅμοιον ἀνδρὸς μὲ τεταμέναις ἡμικυκλικῶς τοὺς βραχίονας. 3) Ὅμοιον μικροτέρου μεγέθους μὲ τετρασυσμένον τὸν δεξιὸν βραχίονα. 5) Ἐφιππὸν ἀνδρα ἐπὶ ἵππου τὴν μὲν ἀριστερὰν χεῖρα ἔχοντα

κατερχομένους ἐπὶ τῷ ἀκρομίου τοῦ ἵππου τὴν δὲ δεξιὰν πρὸ τοῦ προσώπου οἰκνεῖ κρατοῦντα σάλπιγγα. 6) Ἀγαλμάτιον μὲ ποδῆρες ἰμάτιον καὶ φέρον φαλόν, πιθανῶς Ἀρποκράτους. 7) Πρόπλασμα Ἀλώπεκος κεικρυῖαν κεφαλὴν καὶ ἀνωγμένους τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ὡς ἐλλογεύοσα ὑαίαν. 8) Λύκαιαν μεγαλειτέρου μεγέθους. 9) Πρόπλασμα Διός. 10) Βοῦν ἢ κριὸν μὲ κεκυρτωμένα τὰ κέρα πρὸς τὰ κάτω. 11) Δύο προπλάσματα κυνῶν. 12) Ὅμοιον παριστᾶ ἀλώπεκα ἢ κύνα. 13) Σύμπλεγμα διός ἢ ταύρου ἀγχομένου ὑπ' ὄψεως, ἢ κεφαλὴ τοῦ ὀποῦ ἀνωφωμένη μεταξὺ τῶν ὄτων καὶ τοῦ κατ' ἴνιον ὅττω κλίνει στρέφουσα πρὸς τὰ δεξιὰ, 14) Ἐπὶ στρογγύλης βάσεως πρόπλασμα σαύρας ἢ κροκοδείλου. 15) Πρόπλασμα κριῦ μὲ ἐστραμμένα τὰ κέρα πρὸς τὸ μέτωπον. 16) Πρόπλασμα κυνός. 17) Ὅμοιον ἄρκτου ἀνεστραμμένης ἐπὶ τῆς ράχως. 18) Ὅμοιον λύκου ἢ λυκαίνης ἀπὸ τοῦ στόματος κρατούσης ἀνηρτημένην τὴν λεῖαν τῆς, μικρὸν ἀμνὸν πιθανῶς. 19) Ἀρκτου πρόπλασμα καθήμενης καὶ ἐχούσης τὸ ἀκρομίου ἀνωφωμένον ἐν ὀμφῇ. 20) Πρόπλασμα ζώου μακρὺνυχον οἶον λύκου ἢ τινὸς παρὰ πηλίου. 21) Μικρὸν κοῖλον ἀγγεῖον εἶδος λεκάνης. 22) Δύο προπλάσματα κυνῶν. 23) Ἐν ἑτερον ἄρκτου. Ταῦτα πάντα εἰσὶ κατασκευασμένα ἐξ ἀργίλου ὀπτής καὶ διὰ τῆς χειρὸς τέχνης, μᾶλλον διὰ τῶν χειρῶν πεπλασμένα καὶ προσόμοια τῶν διὰ τῶν χειρῶν ὑπὸ τῶν παίδων κατασκευασμένα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Παρίσις, 2 Ἰουίου. Ἐν ἀνακινώσει αὐτοῦ πρὸς τὴν

τοὺς χρόνους τῶν τελευταίων σταυροφοριῶν, ἐνεκα τῶν πολλῶν ἀνδραγαθημάτων του.

Ἄτον εἶδον λέγει, ὁ Τρυβλιοθέτης Δεκαμπάγν, εἶδον αὐτὸν μετὰ μεγίστης γενναιότητος ἐφορμῶντα εἰκοσάκις ἐν τῇ συμπλοκῇ, ἀποκρούοντα τοὺς σαρκινούς καὶ ποιοῦντα τρομερὰν αὐτῶν σφαγὴν».

Ὁ ἱππότης οὗτος Σαμαράνδ εἶνε ἀπόγονος τῶν μαρκησιῶν Σαμαράνδ, τῶν ὁποίων μέλλομεν ν' ἀφηγηθῶμεν τὴν ἱστορίαν; Δὲν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν.

Ὅπως δὲ ποτε ἡμῶς, βλέπομεν ἕνα μαρκήσιον Σαμαράνδ πολλῆς ἀπολαύοντα εὐνοίας, ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ βασιλέως Ἐρρίκου τοῦ Δ', καὶ βραδύτερον ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου ΙΓ', διοικητοῦ τῆς τοπαρχίας Franche Comté.

Ἡ οἰκογένεια Σαμαράνδ καταγομένη ἐκ τῆς Ἀνω Βουργονδίας ἦνε ἐπὶ τῆς μοναρχίας ὀλω; ἀρρωστωμένη εἰς τὴν βασιλείαν. Ἡ μεγίστη αὐτῆς περιουσία προήλθεν ἐκ τῶν πολυαριθμῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς ἀπέδωκε τῇ Γαλλίᾳ.

Τῷ 1789, ὁ μαρκήσιος Πέτρος Σαμαράνδ κατεῖχε σπουδαίαν ἐν τῇ αὐτῇ θέσιν. Νυμφευθεὶς εἶχεν ἀποκτήσει ἕνα μόνον υἱόν, ὅστις ὠνομάσθη Λουδοβίκος.

Παρευθὺς ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις ἀπειλοῦσα τὴν κλονηζομένην βασιλείαν. Ὁ λαὸς παρέχων τα πρῶτα δείγματα τῆς ἰσχύος κατεκρήνισε τὰ τείχη τῆς Βασιλλίης. Ἦγνοεῖτο εἰσέτι μέχρι τίνος σημείου ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ἡ ὀργὴ τοῦ λαοῦ; ἀλλὰ προησθάνετο ἤδη ἕκαστος τὰς δυ-

στυχίας, αἵτινες ἐμελλον νὰ ἐπισκῆψωσιν ἐπὶ τῆς Γαλλίας, νὰ πλῆξωσι τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀρρωστωμένους εἰς αὐτὸν. Τῶντι δὲ ἡ ἐπανάστασις δὲν ἐβράδυνε νὰ προσλάβῃ τρομερὰς διαστάσεις. Οἱ γονεῖς ἐκπονηθέντες μετηνάστευσαν, ὅπως ἀποφύγωσι τὸν κίνδυνον.

Ἰσως μᾶλλον ἀφωσιωμένος ἀκόμη εἰς τὴν βασιλείαν μετὰ τὸν θρίαμβον τῶν νέων ἰδεῶν, ὁ μαρκήσιος Σαμαράνδ δὲν ἠθέλησεν, ὡς τοσοῦτοι ἄλλοι, νὰ ἐγκαταλίπωσι τὸν βασιλέα καὶ ἔμεινε ἐν τῇ θέσει του. Ἄλλ' ἐὰν τὸ καθῆκόν του τῷ ἐπέβαλλε νὰ μὴ ἐγκαταλίπη τὰς Βερσαλλίας, ἠσθάνθη ὅμως ὅτι δὲν ὄφειλε νὰ ἀφήσῃ ἐκτεθειμένους εἰς τὸν κίνδυνον, ὃν αὐτὸς διέτρεχε, τὴν σύζυγον καὶ τὸν υἱόν του. Ὑπεχρέωσε τὴν μαρκησίαν νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Γερμανίαν μετὰ τοῦ νεκροῦ κόμητος τοῦ Λουδοβίκου Σαμαράνδ.

Μετὰ τὴν σύλληψιν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας ἐν Βαρένναις καὶ τὴν ἐγκάθειρξιν αὐτῆς ἐν τῷ πύργῳ τοῦ Τάμπλ, ὁ μαρκήσιος ἀπεσύρθη εἰς τὸν πύργον αὐτοῦ τοῦ Σαμαράνδ, ὅτε ἠδύνατο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ Γαλλίας, ἵνα μεταβῇ παρὰ τῆς μαρκησίας, ἧτις εἶχεν ἀποκατασταθῆ ἐν μικρᾷ τινι πόλει τῆς Σαξωνίας.

Τοιαύτην τοῦλάχιστον συμβουλήν ἔδωκεν αὐτῷ πολλοί. Ἄλλ' οὗτος πιστὸς πάντοτε εἰς τὸν βασιλέα του δὲν ἤθελε κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀναχωρήσῃ, ἐνόσω ὕφιστατο ἡ ἐλπίς τοῦ διασῶσαι τὴν βασιλείαν. (ἀκολουθεῖ)